

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovensko šolstvo v letošnji proračunski debati.

V.

Poslanec gospod Fran Robič je v poslanski zbornici dne 27. aprila t. l. govoril:

Visoka zbornica! Predno si dovolim spregovoriti ob kratkem o nekaterih vprašanih, ki se tičejo ljudske šole, bi rad naglašal, da zasluži popolno priznanje način, kako pospešuje visoka vlada nadaljevalni pouk. Pri tem bi se pa vendar moralo gledati, da s poukom ob nedeljah in praznikih ne trpe niti cerkvene koristi, niti se krati posvečevanje nedelj. Mladim ljudem nedostaje pravne vzgoje in treba je prav na tej stopinji, da se ne poučujejo samo, temveč tudi vzgajajo. Zato pozdravljam z veseljem, da hoče vlada, kakor razvidimo iz obravnav budgetnega odseka, tudi na obrtnih učilnicah veronauku in verskim vajam dati primernege mesta.

Gotovo imamo poslednji dve desetletji v Avstriji zaznamovati veliko uspeha glede nadaljevalnega šolstva, pred vsem v obrtnem, pa tudi nadaljevalne šole za dekleta, tako imenovane gospodinjske šole, množe se od leta do leta.

Te nadaljevalne šole za dekleta imajo v prvi vrsti pred očmi srednji stan, torej premožnejše vrste prebivalstva. Ko se snujejo taki zavodi, misli se le, da se zboljša stanje ženske iz srednjega stanu. Kjer so pa nadaljevalne šole za ženske iz revnejših vrst, imajo navadno izrecni namen, pridobiti dobre posle, čemur se seveda ugovarjati ne more. Žensko vprašanje pa ima še neko drugo jako važno stran, zboljšati usodo delavk, žensk nižjih slojev prebivalstva.

Kdor ima priložnost, opazovati zakonsko življenje v delavskih slojih prebivalstva, bode kmalu spoznal, da večkrat ne zadošča skromnim zahtevam, ki se morajo staviti do take zveze, in če se zasledujejo uzroki, se največkrat prepričamo, da domači prepir, pijančevanje, slaba vzgoja otrok, razvajanje otrok itd. izhaja od tod, ker žena ni dovolj vrla.

Mlada soproga je delavcu pač žena, ne pa gospodinja, ker je gospodinjstvu premalo vešča.

Dekle iz delavskih krogov ima že vsled rodbinskih razmer le redkokdaj priložnost, izobraziti se v domačih opravilih, navadno mora iti za zasluž-

kom, ko izstopi iz ljudske šole. Bilo bi torej socialnopolitično važno, napraviti gospodinjske šole, da se delavske hčere v mejah njih stanu izobrazijo za vrle delavske žene in da se odpravi pomanjkljivo znanje gospodinjstva.

To je tem bolj socialna potreba, ker statistika kaže, da se odstotek sklenjenih zakonov kaže neugodnejši ne na zdolej, temveč na zgorej.

Če tudi so za odpravo popisanih nedostatkov že storila začetek nekatera društva in posamične tovarne, ki skušajo doseči omenjeni namen zlasti z gojenjem gospodinjskega pouka, je vendar tukaj glede na socialno potrebo še mnogo storiti.

Take naprave so brez dvojbe zasebnega značaja in morajo tudi v bodoče zasebnega značaja ostati. Dub vzajemnosti in požrtvovalna ljubezen do bližnjikov imata tudi veliko polje za delovanje; vsekako pa imajo take naprave pravico do tega, da jih pospešujejo mesta in država.

Od nadaljevalnih šol prehajam k kmetijskim nadaljevalnim učnim tečajem, združenim z ljudskimi šolami. Pri tem bi le opomnil, da je znesek, ki se je vstavil za ta pouk v proračun, mnogo premajhen, in ob enem bi izrekel upanje, da naj se v proračun za leto 1895 vstavi primerni znesek.

Število kmetijskih nadaljevalnih tečajev na Štajerskem mi v nobeni primeri s številom kmetijskega prebivalstva na Štajerskem, kjer so opetovalno kmetijski nadaljevalni tečaji za učitelje in torej sposobnih učnih močij komaj manjka. Seveda se je treba pred vsem odločiti za to, da se primerno nagradé učitelji, ki žrtvujejo proste dni in celo iz svojega žepa nakupujejo učencem potrebna učila, kakor sem se sam prepričal.

Častiti gospod poslanec dr. Roser je stavil v pospeševanje kmetijskega pouka resolucijo, ki se glasi:

„C. kr. vlada se pozivlje uvaževati, ali bi ne bilo primerno, da se kmetijski pouk na ljudskih šolah najednostavnejše in otroškemu razumu primernejše organizuje.“

Kolikor poznam jaz razmere, se stori v tem oziru največ, kar je mogoče, a jaz tudi ne morem pritrditi predlogu, ki se od strani budgetnega odseka visoki zbornici priporoča in ki se glasi:

„Vlada se pozivlje, da skrbi pri novi izdaji beril, da se vanje vzprejme več sestavkov kmetijske vsebine.“

Toda, gospóda moja, to že vse imamo! Mi imamo odlična, v tri dele razdeljene berila Zeinigova in če gospodje pogledate, najdete v IV. oddelku iz prirodopisa in kmetijstva nad petdeset sestavkov, mej drugimi izvrstne o sadjarstvu, njivski prsti, gnoju, prideljevanju žita, krmskih rastlinah, vinski trti, živinarstvu itd.

Kaj pa še hočete spraviti v berilo? Potem pa zgubite glavni namen, katerega mora zasledovati ljudska šola, verskonravna vzgoja in splošno izobraženje. To se ne sme prezreti in zatorej se ne morem izreči za omenjeno resolucijo.

Sedaj prihajam do prave ljudske šole. Opetovano sem odkrito priznal napredek, katerega je naredilo ljudsko šolstvo poslednja desetletja, ali ravno tako odkrito sem tudi odkrival napake, ki so se storile pri sklepanju novega ljudskošolskega zakona. Danes se pa ne mislim vpuščati v načelna vprašanja, temveč hočem samo obratiti pozornost gospoda naučnega ministra na občutljivo pomanjkanje učiteljev na Štajerskem, posebno na Dolenjem Štajerskem.

V tej deželi so se zopet uporabljali in se še porabljajo učitelji in učiteljice, ki so se že zaradi telesnih in duševnih napak prestavili v pokoj. Muogo učnih mest, in to sistemizovanih, pa ostaja praznih.

Mnogo šolskih občin, katere so za zgradbe šol doprinesle velike žrtve, ne dobé potrebnih učiteljev. Dasi je država ogromno mnogo žrtvovala za ljudske šole na Štajerskem, vendar se pritožujejo, in sicer po pravici, učitelji o njihovem slabem stanju. K temu pa pride na Štajerskem še tako imenovani krajevni sistem, posledica katerega je vedno premikanje in poganjanje za zboljšanje stanja. Ker se to zboljšanje da doseči jedino s tem, da se dobi mesto v drugem kraju, katero je v v švem plačilnem razredu, se učitelji vedno selijo in ni nobene stalnosti. Jasno je, da take razmere ne morejo pospeševati ljudskega šolstva. Potrebno je vsekako urejenje plač. Potrebno pa tudi, da dovoli vlada večje število državnih ustanov in v večjih zneskih, da se pospešuje obiskovanje učiteljskih.

(Koniec prih.)

LISTEK.

Šolska slika.

Srbski spisal L. K. Lazarevič. Preložil J. P. Planinski.

IV.

(Dalje.)

Mara stoji na pragu, pa gleda široko naokrog. Globok ji je dih, a nekako čudno v prsih.

— A kaj si se zamislila, golobica? reče Ikonija.

Mara še globlje diha:

— Nič! odgovori, a pogled ji je uprt v daljavo.

— Kako je vse divno, polno življenja, kako je svež zrak!

Ikonija ji pogleda v oči, potem pa na ono stran, kamor so gledale Marine oči:

— Murva? pravi ona.

— Kaj?

— Zreš v murvo?

Mara se malo nasmehe:

— V murvo in povsod! In zamišljeno nadaljuje: Kar gladna sem na ta zrak.

— E, kuham jaz kavo zate, pravi Ikonija.

Vem jaz, ti si se čisto pomestila. Ti imaš rada belo kavo!

Mej tem se vrne tudi pop z vrta. Njega svetniško obličje je zopet zadobilo zemsko podobo, ker ga je radost obsijala: usta se mu drže neprenehoma na smeh, a na sivih trepalnicah mu visi vsak hip po kaka kapljica, katero duša porosi, kadar se ji mračni in kadar ji svita.

A skozi koruzne latve na sosedovem dvorišči se sveti oko. Te koruzne latve so Nenada Čeriča, a ta ima sina Pavla, mladeniča za ženitev. To je tisti, komur je učitelj rekel, da je živina.

Pop sede z Maro za mizo pod orehom. Ikonija prinese belo kavo.

Pop ne zmakne ž nje očij.

— Kaj si delala, hčerka, odkar si vstala?

Mara privzdigne obrvice. Trudno se ozre naokrog, in ko jih upre v popa, se mu zdi, kakor da ga poliva s kakim oživljajočim balzomom.

— Gledala sem naravo, reče ona nedolžno.

Pop vtakne prste jedue roke mej prste druge, iztegne oba palca in jima stakne vrha, in položi tako sklenjeni roki na mizo. Nasloni se na klop, a glavo nagne malo na desno in pogleda v nebo.

— Naravo! reče on zamišljeno. Da! Ti misli

sem se tudi jaz posvetil. Velikanska knjiga je to! Kdor jo prebira, ta se bliža Bogu!

Da, ali pop ne vé, na koliko načinov se dá čitati ta knjiga!

Dzovi minevajo. Mara je carica sela. Vse govori zgol o nji. Nadeja, da nam bo kedaj učiteljica, nas je oživljala vse. A ona hodi po polji. Zamišljena je — ali lice ji je jasno. Ni to žalost niti skrb, kar navdaje nje dušo.

To je tista sentimentalnost, lastna morda njenim letom in šoli, katero je dovršila. Hodeč tako po polji, shajala se je tudi z učiteljem; najprej, pravijo, se ga je bala, ali polagoma se ga je privadila.

Tako je trajalo to mesec dnij. Poslej je postala še bolj zamišljena. Čudno se je jela vesti.

Nekoč je sedela z nami. Razlaga in pripoveduje, kaj je vse videla po svetu, potem pa plane kvišku; samo rekla je: — Treba delati! pa nas ostavi in mi zijamo za njo.

Pride popoludne, ko pop navadno nekoliko leže, pa ga gleda, nagne se k njemu, pa se hipoma zgaue, vzravna glavo, gre v sobo in odpre knjigo.

Ali pa hodi po polji. Zapoje slavec najprej izlabke, potem krepkeje, ljubko in milo, veselo ka-

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 16. maja.

Državni zbor.

Program delovanja poslanske zbornice se je nekoliko premenil. Najprej bode zbornica rešiti proračun, potem prideta na vrsto trgovinski pogodbi z Rumunsko in s Španjo, novela k zakonu o zavarovanju delavcev proti nezgodam, novela k zakonu o davku na pivo, predloga o podržavljenju železnice Lvov-Črnovec, zakon o razprodaji in zakon o razširjenju nedeljskega počitka. — Oficijska naznaila ne omenjajo tiskovne novele in so popolnoma pozabila na željo pravosodnega ministra, da bi se še v tekočem zasedanju dognala generalna debata o novem kazenskem zakonu. Če se obistini, kar se javlja glede avstrijsko-ruske trgovinske pogodbe, potem pač še ni misliti, da se kmalu snideta delegaciji. Pravi se namreč, da se pogodba te dni podpisuje in da se mora rešiti še v tekočem zasedanju.

Novi člani gospodske zbornice.

„Gazeta Narodowa“ javlja iz parlamentarnih krogov, da je za prve dni meseca junija pričakovati imenovanja nekaterih novih članov gospodske zbornice, med katerimi bo pet Poljakov in eden Malorus.

Akcija za Dalmacijo.

Pod predsedstvom grofa Harracha sešli so se te dni razni prijatelji Dalmacije in vsi poslanci dalmatinski, da se dogovorijo o ustanovitvi družbe za pospeševanje ekonomskih interesov te kromovine. Na prihodnje posvetovanje sta povabljena tudi ministri Kallay in Falkenhayn, admiral Sterneck in župani raznih dalmatinskih mest. Ustanovila se bode posebna družba, ki bo delovala na to, da se zgrade v Dalmaciji hoteli in železnice itd. in skušala pridobiti vlado za veliko akcijo v korist te zapuščenega kromovine.

Hrvati in Madžari.

Vsled povabila madjarskih poslancev, naj člani hrvatskega sabora obiščejo Budimpešto, sešli so se včeraj hrvatski poslanci, da se posvetujejo o tem izletu. Zastopniki stranke prava so udeležbo odklonili, kar je vladno stranko silno neugodno zadelo. Znani Czernkovich je pravaše rotal, naj se udeležijo, a brez uspeha.

Položaj na Ogerskem.

Vprašanje glede usode Wekerlovega ministerstva še vedno ni rešeno. Vse, kar se v tem oziru poroča, je sama kombinacija. Vladni listi pravijo, da Wekerle ne misli odstopiti in da mu je zagotovljena večina v magnatski zbornici, ker k drugemu glasovanju baje ne bo dvornih dostojanstvenikov. Verjetno pač ni, da bi krona hotela poseči v parlamentarne zadeve na tak način, kakor to želi vlada. Klerikalni listi zopet pravijo, da bo pri drugem glasovanju predlogi nasprotna večina še večja, nego je bila pri prvem glasovanju, češ, da pridejo tedaj glasovat tudi nadvojvode. Včeraj je imel Wekerle v klubu liberalne stranke govoriti o položaju. Ta njegov govor bo situacijo nekoliko pojasnil. Da še ni vse v tako lepem redu, kakor zatrjujejo Wekerle podpirajoči listi, kaže to, da je veleposlanik v Berlinu, Szögyeny-Marich, odpotoval na Dunaj. Splošno se sodi, da je to v zvezi s politično situacijo. Szögyeny je bil kot točen poznavatelj ogerskih razmer poklican k cesarju in ker je nasprotnik cerkvenopolitičnih predlog, ne pričakujejo ogerski prvaki nič dobrega od njegovega uplivanja. Vsekako je že to karakteristično, da je Szögyenyjev prihod na Dunaj obudil v vseh političnih krogih največjo senzacijo.

Pravda proti Rumunom.

Škandalozna pravda v Kološu se nadaljuje v odsotnosti zagovornikov. Zatoženci so sodnikom dokazali, da je stvar po zakonu zastarela in da jih radi razširjevanja memorandumov ni moči pre-

gasjati. Sodnikom je to sapa zaprlo, ne pa državnemu pravdniku, ki je hladnokrvno izjavil, da se obtožba ne nanaša na razširjenje memorandumov, ampak na sestavo. Zatoženci so državnemu pravdniku iz obtožnice dokazali, da je njegov ugovor nerazsličen, vprašali, zakaj so potem toženi razširjevalci, a vse to ni nič pomagalo. Sodišče je sklenilo nadaljevati obravnavo. — Okolu Kološa, v bližnjih vaseh, se je zbralo na tisoče Rumunov, katerim branijo luzarji vstop v Kološ. Kdor zine besedo proti Madjarom, se odpelje v zapor. Vlada je uredila poseben korespondenčni urad, ki razpošilja nerazslična poročila o tej pravdi.

Nadvojvoda Albrecht v Bosni.

Generalni inspektor cele avstrijske vojske, nadvojvoda Albrecht, porabil je binkoštno praznike za potovanje po Bosni in po Hercegovini, kjer je bil že l. 1886. Potovanje je bilo pravi triumfalni spreved. Nadvojvoda se je mudil v Banjaluki, v Sarajevu in v Mostaru in bil povsod jako slovesno vzprejet.

Vnanje države.

Času primerne besede.

Dva člana francoske vlade sta porabila binkoštno praznike, da govorita na raznih shodih o potrebi jedinstvi med Francozi, izvzemši seveda „brezdomovinske socijaliste“. Naučni minister Spuller je govoril v Poitiersu in vabil duhovščino, naj se oklene prapora republike, obljubljaajoč, da bode vlada razmere med državo in cerkvijo sodila v duhu prave tolerance in se ogibala vsem bojem. Minister Raynal je v Lyonu govoril zoper socijaliste in njih prilepke, dolžec jih, da delujejo na desorganizacijo domovine. Potegoval se je za močno, ne reakcionarno vlado in za jedinstvo vseh Francozov. Kakor se kaže, pride končno Gambettino geslo: „Le clericalisme voilà l'ennemi“ vendar ob veljavo.

Mejnarodni rudarski shod.

Na binkoštni ponedeljek začel je v Berlinu zborovati letošnji mejnarodni rudarski kongres. Rudarji so med vsemi delavci najbolj organizovani in so vsled tega postali prava socijalna sila, s katero mora računati vsaka vlada. Letošnji shod se ima baviti z vprašanjem o osemurnem delavniku, o mejnarodnem mejsebojnem podpiranju pri štrajkih, o delovanju žensk, o regulaciji mezde itd. Na shod so prišli odposlanci rudarskih zvez iz vseh krajev. Največje zanimanje obuja to, da so zastopniki angleških „trades-unions“, ki so bile doslej protisocijalistiške, stopili očitno na socijalistiško stališče, tako, da je smeti reči: Vsi evropski rudarji so organizovani na podlagi socijalistiškega programa.

Angleški panamino.

Včeraj smo na kratko popisali finančni škandal, v kateri je mimo raznih bivših ministrov zapleten tudi sedanjí trgovinski minister žid Mundella. Čim se je angleško časopisje uverilo, da je Mundella dejanski kompromitovan, zahtevalo je soglasno, naj odstopi. Samo dva dni je trajal ta boj in minister se je moral ukloniti javnemu mnenju in odstopiti.

Portugal in Brazilija.

Mej Portugalom in Brazilijo se je že dlje časa obstoječe nasprotstvo tako poostriilo, da sta obe državi ustavili vsako diplomatsko občevarje in odpikali svoje zastopnike. Ali utegne konflikt imeti še drugih posledic, to sedaj še ni znano.

Dopisi.

Iz Gorice, 14. maja. [Izv. dop.] („Krščansko-katoliška ljubezen“) v Goriškem semenišču ne more mirovati, marveč jednako usmiljenemu Samaritanu vsak hip izkazuje usmiljena dela svojim — političnim nasprotnikom. Vse svojo ljubezen in skrb pa obrača omenjena gospoda v prvi vrsti urednikom (sic!) „Soče“ in „Rinnovamenta“. Da imata

urednika imenovanih listov vsak hip nove tožbe, zasledovanja, preiskavanja in kazni na vratu, to pač hudo boli usmiljeno gospodo, da ne more širšemu svetu prikriti takih svojih bolečin in — bolečinic. Tudi v sobotni „Slovenčev“ številki pretaka bridke solzice nad usodo omenjenih urednikov, češ, ubožčka, kar šestoro tiskovnih pravd bosta imela pri prihodnjem zasedanju goriške porote. Zares, izredno zanimanje. Hvala lepa! — Le toliko moramo opomniti, da tistih šestoro tiskovnih pravd so gotovo jedino le srčne želje naše velekatoliške semeniške gospode, kajti v resnici bosta (če pojde vse po sreči!) le dve pravdi. Torej kar štiri pravde si gospoda umisli v svoji burmi domišljiji?! Katera je prva pravda? Evo! Čitateljem „Slov. Naroda“ je znana škandalozna zadeva o tistem grozovitem Solkansem napadu (!) na štiri Goričane. Nad 100 Solkancev je bilo preslišanih pod prisogo, a nič ni prišlo na dan tega, česar si je želel ves lahonski Izrael, pač pa nasprotno, da Solkanci niso napadli Goričanov. Laški listi so v tej zadevi strahovito pisarili in udrihali po Slovincih v obče, nazivaje nas „divjaški narod“ z živinskimi nagoni. A kaj sta zagrešila „Soča“ in „Rinnovamento“?! Registrovala sta nasproti lahonskim listom dve govorici, ki sta bili splošni v Gorici in okolici — in sicer: 1. da jedni vidijo povod napadu v tisti razdraženosti, ki je nastala med delavskim stanom proti jednemu napadancu (Travanu), ki je vodja okrajne bolniške blagajne — in 2. da splošno se govori, da Goričani so se pretepli sami med sabo. (A za to domnevanje je govorilo stokrat več znamenj, nego proti Solkansem!) — Zaradi teh dveh notic drznil se je Travan tožiti; njegov zastopnik je dr. Frappotti. — In glejte našo katoliško gospodo, kako se ona veseli, da bosta urednika „Soče“ in „Rinnovamenta“ sedela radi te škandalozne zadeve na zatožni klopi! Ves lahonski Izrael in vsa irredenta bo vriskala od veselja, češ, zopet smo jih malce pritiskali na steno! In ž njimi bodo vriskali tudi gospodje v goriškem semenišču in kar jih je pod njihovim vrhovnim pokroviteljstvom. „Schöne Seelen finden sich!“ Druga pravda je pa čč. čitateljem „St. N.“ že znana. Vitez Tonkli si išče pred porotniki svoje politične časti. Ali kar išče, to najde. Razložek je le v tem, da išče časti pred porotniki, kjer mu je ne bodo mogli dati niti tedaj, ako bi bil toženi urednik obsojen, kar končno še ničesa ne dokaže. — Iz obravnave, ki izide v tisku po stenografskem zapisniku, si bo ves svet mogel narediti jasno sodbo o vitezu Tonkliju in marsikakem njegovem nizkopokloniku. — Kdo plača stroške, naj se pa „Slovenec“ ne briga. Kaj pa, ako bi jih moral plačati vitez Tonkli? Kaj potem?! Na to morebitnost, kakor se zdi, samozvestna gospoda niti ne misli. Vederemo!

Primorsko planinsko društvo v Ljubljani in na Bledu.

(Konec.)

Ko smo v ponedeljek zjutraj okna odpirali, bila je Ljubljana v gosto meglo zavita; to nam je dajalo upanja, da bode osvanil lep dan in madeja nas ni prevarila. Takoj za Medvodami razplinile so se megle in zasijalo je sonce, ki nas je izpremljalo ves čas skupnega bivanja. Naši gostje niso vedeli, da je jutranja megla v Ljubljani navadno oznanjevalka lepega dne; vendar se je dala samo trojica odplašiti, vsi ostali so se udeležili izleta in kakor so nas uveravali in smo tudi sami prepričani, ni jim bilo žal, da so si šli ogledat biser naše domovine. Po vsem potu dobili so dokaze, da vé vzburjeno ljudstvo ceniti in uvaževati poset zastopnikov bratskega naroda. Že v Št. Vidu grmeli so topiči ob prihodu juternjega vlaka, ki je seboj vozil članove primorskega in slovenskega planinskega društva. Na postaji pozdravil je gosp. župan izletnike v ime občine, čitalnice in rokodelskega društva. Na Trati pri Loki pozdravil je g. dr. Arko v ime čitalnice goste. Na obeh mestih bili so prisotni mnogobrojni člani s svojimi zastavami. Posebno odlikoval se je naš starodavni Kranj. Ob železnici na obeh krajih kolodvora bili so nameščeni mnogobrojni dečki s zastavami v rokah. Izletnike pozdravila sta g. notar Globočnik in g. mestni svetnik Sajovic v ime čitalnice in bralnega društva. Lep venec krasnih dam pa je obsul s cvetlicami goste, katere je ta izraz ljubeznivosti vrlo navdušil. V Kranji pridružilo se je nekoliko gospode planinarjem in dalje smo drdrali mimo Podnarta, kjer nas je vzprejelo pokanje topičev. Na visokem Vidovcu pozdravljale so nas plapolajoče zastave

kor svatovska, pa zopet otožno kakor mrtvaška pesem. A ona ga sluša, sluša, in pogled ji blodi po zraku. Potem hipoma udari z nožico ob tla in vzravna glavo!

— Luscinia philomela, pa kaj! Ali izruje trpotec iz zemlje, pa ogleduje prstič, v kateri se je še kot dete vrezala in na kateri ji je Ikonija trpotca privezala. Gleda lističe in misli nekaj, pa ga potem nekako arditno vrže iz rok in nekako zaupno zašepče: — Plantago lanceolata — navadna stvar!

Nekoč zopet stoji sama v sobi. Nekako strašno se bori sama s seboj. Uderó se ji solze, pa plaka, plaka, pa zopet hipoma otare oči, zgrabi knjigo, jo zažene na mizo in odpre, pa jame čitati.

Nekoč je sedla pod oreh. Plete, a knjigo si je položila na krilo; nabrala je oči in čita, ne da bi prenehala. A na sesožeti nad njo stoji mlad človek. Naslonil se je na kosišče in išče z očmi popove hiše. Koj potem vzame dvojnice, zapiška nánje in njih jansen pisk otožno plava po zraku. To ni znana pesen niti igra — kdo vé, kaj je to! Hipoma zažene piščal na tla, viha s prsti ono malo dlačico nad ustnicami in mrko gleda v kočo, kjer je šola, Kri-

mu sili v oči, vlažne so, in lice mu gori kakor v vročinski bolezni.

A ko mrak zagrne zemljo, plazi se nekdo kraj popovega plota. Na njem se ne beli seljaška srajca niti ne ostaje na potu široki sled od opank. Nasloni se na ograjo, a iz popove hiše se pomika počasi, kakor lunini žarek, druga slika v dolgi opravi; stopa k plotu in dolgo in tiho šepčeta. Nihče ne vidi niti ne opazi na drugi strani izza skladišča črnih Pavlovih očí, kako presekavajo nočni mrak.

— Jaz v resnici ne vem, kaj bi storila? govorí slika z dvorišča.

— Ostani! pravi slika z ulice.

— Glej, precej si hud!

— Jaz ne maram za male duše niti se ne maram tu s teboj lizati! Jaz hočem, da pokažeš, da li me ljubiš ali ne! Prvo ali drugo! Jaz nečem kroznika dvojih lic. Ne maram za ljudi, ki ne mogó, kar hoté, a kar mogó, nečejo. Ali — ali!... Jaz vidim vse... Raje se vrni, pa čitaj sentimentalne romane in poljublaj očetovo roko...

(Dalje prih.)

vrlih Kamenogoričanov in Kropenčanov. V Lescah sledi izrekla sta dobrodešlico gostom g. župana Peternel v ime občine Blejske in g. učitelj Rus v ime Blejskega bralnega društva. Zastopniki društva, krepki možje v narodni noši, izzvali so zanimanje hrvatskih planinarjev. Da se je tudi na vseh rečenih mestih vzprejem vršil ob pokanji topičev, nam ni treba še posebno prista-
ljati. Na vsaki postaji, kjer so dotični zastopniki pozdravljali planinarje, odgovarjal je s prijaznim priznanjem g. Bolé, predsednik primorskega planinskega društva. Izletniki pa in domačini dozivali so si mejsobno krepko „Živeli Slovenci in Slovenke“ ter „Živeli Hrvati in Hrvatice“. V „Medvodji“ in v „Radovljici“ pokazal je molk dosti glasno, v kakovem mrtvilu te dve mesti žive.

Večinoma na kolih prispeli so izletniki v Zagorico, kjer je bilo na mnogih hišah izobešenih zastav; ustavili so se pri g. županu Peternelu in se z zajuterkom pokrepčali, potem pa ob desetih odrinili na Blejski grad. Razgled po jezeru in po krasni okolici je bil velečasten in je izvil mnogokateremu gostu glasno priznanje o krasoti tega predela. Na povratku privezli smo se na čolnih na Blejski otok, kjer se je zvon vedno glasil, potem pa smo odrinili v „Lujizino kopeljo“. V elegantnem salonu imelo je obed 60 izletnikov.

Na koncu obeda ustal je g. Bolé ter se v toplih besedah zahvalil odboru slov. planinskega društva, katero je po bratski vzprejelo pobratimsko društvo ter mu priredilo primeren vzpored. Izrekel je zahvalo štovanemu Ljubljanskemu občinstvu za mnogobrojni vzprejem pri dohodu in za poset pri koncertu. Zahvalil se je pevskega društva „Ljubljani“, ki je pripomoglo, da se je zabava živahnije vršila in da se je dala prilika slavni „Jadranski vili“ pokazati svojo veštino v udaranju tamburic, ki si je pridobila toliko glasnega priznanja. Konečno se zahvaljuje občini, društvom in odborom, ki so oskrbeli in priredili tako sijajen vzprejem društvu in sledajoč še vsem osebam, ki so si pridobile zaslug za sijajen vseh izleta. — Nató je odgovoril predsednik slov. planinskega društva g. prof. Orožen, ki je omenjal neprimlik, katere so zavirale, da se vzprejem društva in uspeh poseta ni tako vršiti mogel, kakor bi bilo želeli, ker sta neugodno vreme in pomanjkanje primernih prostorov zavirali pravi razvitek veselega društva. Izrekal je nadejo, da se bode bratskima društvoma ponudila še mnogokrat prilika, skupno si ogledavati krasote slovenskih planin in hrvatskega krasa in morja. — Naposled govoril je g. profesor Milčetič iz Varaždina. Dejal je, da je kot dijak popeval pesem „Otok bleški, kinč nebeški“. Želel si je videti ta predel slovenske zemlje, ki ga je danes s svojo lepoto presenetil. Povdarjal je, da je ta lepi kraj stvarnik podaril tudi vrednemu narodu, da ga čuva, narodu, ki je sam iz sebe se dokopal do zavesti; konečno izreka željo, da naj slovenski narod vztraja čuvajoč svojo lepo zemljo kot svojo in se ne da iztisniti od strancev. — Da so bili vsi govori s burnim povladvanjem vzprejeti, je jasno in da se je navdušeno odpevala „Lepa naša domovina“, umeje se samo ob sebi.

Po obedu dali so se izletniki skupno fotografovati. Žal, da je bil čas, odmerjen skupni zabavi, prekratek. Ob dveh krenili so izletniki v Lesce, odkoder so se odpeljali v dveh različnih vlakih v Ljubljano. Še enkrat zabvalil se je g. predsednik primorskega plan. društva za vzprejem, Slovenci se rokujejo in oprastajo s članovi primorskega društva in brzi vlak, ki je bil kmalu po prihodu gorenjskih vlakov v Ljubljano došel, odnesel nam je mile goste v njihovo domovino.

Mi pa se bomo z veseljem spominjali veselih dni, katere smo preživeli v njihovem društvu in samo želimo, da bi tudi v njih bila uspomena na te dni tako ugodna!

Domače stvari.

— (Važna jezikovna odločba,) o kateri smo včeraj iz Pliberka na Koroškem brzojavno poročali, došla nam je v prepisu ter slove — ker je intimat nemški!! — v slovenskem prevodu: „Št. 61. — Županu gospodu Simonu Klockerju v Bistrici pri Pliberku. — Visoko c. kr. ministerstvo za notranja dela je glasom odredbe z dne 26. marca t. l., št. 2433, ugodilo vašemu rekurzu zoper odločbo visokega c. kr. deželnega predsedstva v Celovci z dne 15. in 27. septembra 1893, št. 1496 in 1496, s katero se

je potrdilo, da morate plačati 5 gld. oziroma 10 gld. kazni, naložene vam s tuuradnimi dekreti z dne 25. avgusta in 2. septembra 1893, št. 115 in 120, ker ste rabili slovenski jezik v poročilih do c. kr. okrajnega glavarstva v izročnem področji ter vas oprostilo od imenovanih kaznij, ker ni nikakega, po §. 95. občinskega reda kaznivega prekrška dolžnosti in ker občini Bistriški, v kateri prebivajo skoro izključivo le Slovenci, ni moči na podlagi nikake zakonite določbe braniti, da se v službenem občevanju z višjim si okrajnim glavarstvom poslužuje slovenskega, v koroški deželi navadnega jezika. — O tem vas obveščamo vsled odredbe visokega c. kr. deželnega predsedstva z dne 5. majnika t. l., št. 660. — V Velikovci, 10. majnika 1894. C. kr. okrajni glavar: Kolenz.“ — Mi bomo o pomenu te poštene odločbe več govorili v jedni prihodnjih števil.

— („Slovenska Matica“) bode imela jutri ob petih popoldne v mestni dvorani svoj XXIX. občni zbor, na kar opozori še jedenkrat gospode Matičarje z željo, da se zborovanja mnogobrojno udeležijo, — odbor.

— (Občinskega sveta Ljubljanskega) seja se prične jutri šele ob sedmih zvečer z ozirom na „Matice Slovenske“ veliki zbor, ki bode jutri ob 5. uri popoldne v mestni dvorani in utegne vsekako trajati čez 6. uro.

— (Odvetniška zbornica kranjska) ima dne 19. t. m. popoldne svoj letni shod. Na dnevnem redu so dopolnilne volitve.

— (Društvo „Pravnik“) napravi letos svoj izlet v Novo Mesto in sicer, kakor je sedaj določeno, v nedeljo 8. julija t. l.

— (Delavsko pevsko društvo „Slavec“) bode julija meseca praznovalo svojo desetletnico pod pokroviteljstvom gospé dr. Ivan Tavčarjeve.

— (Rudečki križ.) Občni zbor tega društva za Kranjsko se je vršil včeraj v mestni dvorani. Predsednik je poročal o društvenem delovanju v minulem letu in predložil računski zaključek. Zbor je oboje odobril, potrdil neko premembo pravil in volil računskim preglednikom drž. posl. gosp. J. Kušarja, njegovim namestnikom pa trgovca gosp. J. Lozarja. Obširnejše poročilo priobčimo jutri.

— (Osobne vesti.) Absolvirani pravnik g. Edvard Grum je imenovan pravnim praktikantom pri politični upravi na Kranjskem. — Začasni učitelj glasbe na Ljubljanskem učiteljski gospod Alojzij Sokoli je imenovan definitivnim in uvrščen mejvadniške učitelje. — Poljedelsko ministerstvo je potrdilo imenovanje g. Frana Gombača, katerega je deželni odbor kranjski nastavljal potovalnim učiteljem za vinarstvo.

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista sta poslala: G. dr. S. Kraut na Brdu 10 kron 20 vin., katere je nabrala gospica Elza Mazuran povodom 75letnice njenega strijca gosp. Janeza Švarca v Prevojah. — Gospa Marija Terček v Ljubljani 4 krole, namestu venca na rakev gospé Mariji Perdan. Skupaj 14 kron 20 vin. — Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Za „Narodni Dom“) v Ljubljani je poslal uredništvu našega lista: Gosp. dr. S. Kraut na Brdu 10 kron, katere je nabral g. Janez Švarcel v Prevojah v veseli družbi povodom svoje 75letnice. — Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Birna v Ljubljani.) Oba binkoštna praznika je bilo v Ljubljani v stolni cerkvi birmanih 2010 otrok. Iz Ljubljane jih je bilo 571, iz drugih krajev pa 1439 birmancev.

— (Zglaševanje črnovojnikov.) Zakon o zglaševanju črnovojnikov je zadobil pravno veljavo in tisti, katerih se tiče, se morajo po njem ravhati. Ta zakon ukazuje v § 1.: Tisti črnovojniki, ki so služili v vojski, pri mornarici, pri domobranstvu (ušteveni reserve) ali pri orožnikih, kakor tudi tisti, kateri so določeni za posebne službe, kedar se skliče črna vojska, in ki so v to svrhu dobili posebne izkaznice, so dolžni, zglasiti se jedenkrat na leto pri občinskem uradu tiste občine, v kateri prebivajo, in to v času, ki se določi z ozirom na pridobitne razmere sploh. Le ako bi to v dosego smotrno ne zadostovalo, se morajo zglasiti pri osebi ali oblasti, katero je določiti z ozirom na bivališče zglaševancev. Za to ni smeti več porabiti, kakor jeden dan. Domobranski minister sme v posebnih slučajih posamičnikom dovoliti pisмено zglaševanje. Tisti črnovojniki, ki imajo izkaznice, morajo vsako pre-

membo svojega rednega bivališča tekom 30 dni pisмено ali ustno naznaniti pristojnemu oblastvu. § 2. določa, da je tiste, ki greše zoper te določbe, kaznovati po § 62. vojnkega zakona iz leta 1889.

— (Kontrolni shodi v Cerknici.) Korno poveljništvo v Gradci je dovolilo, da se bodo vojaški kontrolni shodi za novi sodni okraj Cerkniški odslej vršili v Cerknici.

— (Prenovljenje stare kapelice v Kamniku.) Notranji prostori starinske znamenite trnadstropne kapelice na Malem gradu v Kamniku so se prenovili. Kapelica je zdaj obiskovalcem zopet odprta.

— (Razširjenje šole.) Dvorazredna ljudska šola na Bledu se bode razširila v trirazrednico. Ko bode pripravljena potrebna tretja učna soba, se takoj razpiše služba tretjega učitelja.

— (Dolenjsko pevsko društvo) priredi v nedeljo dne 20. t. m. koncert na Brunerjevem vrtu. Sodelujejo tamburaši in mestna godba. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 20 novčičev.

— (Slovensko bralno društvo v Sevnici.) ki je v jeseni imenovalo mariborskega škofa dr. Mihaela Napotnika in Djakoveškega biskupa Josipa Juraja Strossmayerja svojima častnima članoma in jima poslalo častni diplomi, je dobilo nedavno od obeh cerkvenih dostojanstvenikov jako laškavi zahvalni pismi.

— (Strelna udarila v voz.) Minuli teden vozilo se je več ljudi na vozu iz Opčine v Trst. Mej potom nastala je nevihta in je strelna udarila v voz. Dva na vozu sedeča kmetovalca Jožef Semič in Janez Stibil sta se zgrudila, kakor mrtva na tla. Druge tri osebe niso bile poškodovane. Prihiteli so kmalu ljudje za pomoč in odnesli brez zavesti ležeča v vas, kjer sta se kmalu zavedla in popolaoma okrevala.

— (Pogumne Ravnogorke.) V Ravnigori v Vrbovskem okraju na Hrvatskem služboval je več mesecev kapelan G. M. kot župni upravitelj in se je tako omilil, da je nastala velika razburjenost, ko se je čulo, da je premeščen drugam. Deputacija občanov je šla prosit k škofu in je povdarjala, da so vse ženske v občini jako razdražene. A vse je bilo zaman. Ko je nedavno prišel novi župnik v občino, čakalo ga je nad 500 Ravnogorskih krasotic na občinski meji. Župnik je bil iznenaden, da se ga vzprejme tako sijajno, a kmalu bil je konec tej prevari. Nekoliko nežnih rok poprijelo je konje za uzde in obrnilo voz nazaj proti oni strani, odkoder je prišel. Ko je župnik povpraševal, zakaj se vse to godi, stopi mlada žena k vozu, in poljubivši župniku roko pravi: Oprostite velečastiti gospod, mi ne moremo drugače, ne delamo iz lastnega nagiba, nego angelj Gabrijel se nam je prikazal in nam tako velel. Župnik se je nasmešnil in rekel: No otroci moji, če me nočete in če vam je angelj Gabrijel tako velel, ne bodem se vam usiljeval, a vsaj to mi dovolite, da pogledam kraj, kjer je Bog ustvaril tako krepke ženske, kakor ste vi. A tudi tega mu niso dovolile vaše amazonke in mej glasnim njihovim krikom moral se je odpeljati nazaj. Vsa stvar se bode zdaj razpravljala pred sodiščem.

— (Ameriški Slovenci.) Slovenci v Clevelandu so si ustanovili svoje bralno društvo, ki prav lepo uspeva, ter je tudi že priredilo veselico z dramatično predstavo. — Dne 17. aprila je v Rock Springs-u, Wis., ponesrečil Josip Potisek, doma iz Kočnice, okraj bistriški. Delal je v premogokopu, kjer se je utrgal 400 funtov težak kamen in ga ubil. — V Romeo Ville, Ill., je dne 25. aprila ponesrečil Martin Simonič iz Drašič pri Metliki.

— (Opomin iz Trsta.) Gospod, kateri je nabral v minulem letu več kron z namenom poslati jih uredništvu „Slov. Naroda“ v korist „Narodnega doma“ v Ljubljani, naprošen je uljudno, da izroči isto svoto čim preje ter naznani imena darovalcev.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Velike francoske telovadske slavnosti v Lyonu) udeležilo se je tudi več deputacij čeških Sokolov, ki so bili navdušeno vzprejeti. Pri banketu na čast ministru notranjih zadev Raynalu se je mej drugimi zdravicami napijalo tudi županu mesta Prage.

* (Ogersko-slovanski slovar.) V glavnem zboru Peterburškega blagotvornega društva se je sklenilo, da društvo izda na svoje stroške ogersko-slovanski slovar, ki ga je sestavil madjarski duhovnik.

* (Nemški cesar Viljem) se je te dni pokazal kot — gasilec. Nekje blizu Berolina nastal je bil požar. Cesar je prihitel na pogorišče, odprl lastnoročno kurnik, v katerem so bili pogorelečevi piščanci in rešil nedolžne živalice grozne smrti. Pomagal je nadalje iz bleva spraviti kravo in se sploh silno trudil, kakor pravi oče. Ko je bil ogenj večinoma že pogašen, rekel je cesar po daljšem premišljevanju: „Ne vem, kako je ogenj nastal“, na kar je poleg njega stoječ kmetič modro pripomnil: „Ick ooch nich“.

* (Dvoboj mej bratoma.) Brata Botija sta bila ugledna trgovca v mestecu Quintanar na Španskem. Mej njima je bilo nepremostno nasprotje in ko sta se zopet jedenkrat skregala, sta sklenila, da se bodeta dvobojevala in sicer na pokopališču. Starejši brat Izidor je tu nakrat izjavil, da se ne mara biti s svojim bratom, a ta se mu je rogala, češ, da se boji. „Bodisi! Ubij svojega brata, če hočeš“, odvrne Izidor in vrže samokres proč od sebe. Mlajši brat Eligij mu je odgovoril s tem, da mu je budalo sunil v prsa in ga, dasi je bil takoj mrtev, na grozen način mrcvaril; potem se je morilec svojega brata sam prijavil sodišču.

* (Konjsko meso na Dunaji.) V minulem letu se je na Dunaji zaklalo 18.909 konj in použilo njih meso.

Književnost.

— „Slovanski Svet“ ima v št. 9. to-le vsebino: Problem utrakvizma v Avstro-Ogerski; — O gospodarstvu Rusije in njenih nasprotnikov; — Poslanica biskupa Posilovića o staroslovenskoj liturgiji; — Iz poezij Prešernovih; — Na deželi; — Uspomeni hrvaških mučenika; — Rodu; — Vidovdan; — Der Kösigssohn Marko; — Listek; — Ruske drobtinice; — Ogleđ po slovauskem svetu; — Književnost.

— „Popotnik.“ Glasilo Zaveze slovenskih učiteljskih društev ima v št. 9 to-le vsebino. Psihologični listi (H. Schreiner); — Slovniška teorija Kernova (Dr. Bezjak); — Šolstvo na ameriški razstavi (J. S.); — Slovtvo. (Poročilo odbora za ceno slov. mladinskih spisov); — Novosti; — Društveni vestnik; — Dopisi in druge vesti; — Natečaji.

— Novi denar in hitri računar — tako se imenuje v založbi E. Pawie v Gorici izšla, 160 strani obsežna knjižnica, ki prismaša primerna pojasnila o novi valuti, in priprostim ljudem potrebna preračunavanja.

Brzjavke.

Dunaj 16. maja. V današnji seji poslanske zbornice naznanil je predsednik, da je umrl posl. Nischelwitzer in se ga je spominjal s toplimi besedami. Predno se je začela razprava o proračunu poljedelskega ministerstva, protestoval je Mladoček Dyk proti sklepu predsedstva, da je vse dele tega proračuna rešiti v jedni debati. Za besedo so se oglašili contra: dr. Ferjančič, Pfeifer; pro: Povše, Robič, Šuklje. Povše je razpravljajal o Vipavskih vodah, o gozdni razmerah na Gorenjskem, o vladnih agrarnosocijalnih predlogih in urgiral imenovanje živinozdravnika za Postojino. Ferjančič je obširno razpravljajal o vodnih razmerah na Notranjskem in o osuševanju nekkih krajev ter o razmerah Idrijskih rudarjev.

Dunaj 16. maja. Finančni minister Plener in naučni minister Madeyski sta imenovana tajnima svetnikoma.

Dunaj 16. maja. V petek se stavi v poslanski zbornici iniciativni predlog, naj se zakonito uvede osemurni delavnik za rudarje, naj se odpravijo rudniška konsumna društva in dovoli rodbinam v Ostrovici ustreljenih premogarjev državna podpora.

Dunaj 16. maja. Vsi štrajkujoči zidarji začeli so danes delati.

Budimpešta 16. maja. Na predlog Wekerla je sklenila poslanska zbornica, da začne jutri razpravo o nunciju magnatske zbornice glede civilnega zakona, razpravo o zakonu glede podržavljenja matic pa odloži za sedaj.

Peterburg 16. maja. V Jalutorovsku je policija zasačila 30 ponarejalcev denarja. V boju z njimi sta bila ubita dva ponarejalca in štirje redarji. V Gančiti, v guberniji Vilna, so kmetje umorili šest članov neke židovske rodbine.

Beligrad 16. maja. Vlada je reaktivirala poslanstvo v Berolinu in v Rimu. V Berolin pride kot poslanik Garašanin, v Rim Franasović. Vlada je čestitala Nataliji k rojstnemu dnevju, prvič, odkar je bila iztirana.

Rim 16. maja. Policija je v stanovanju odvetnika dra. Siana zaskledila roulette-banko in veliko tisoč lir konfiskovala. Na lici mesta je zasačila najmanj oseb, mej temi dva diplomata, dva visoka duhovnika, nekega bivšega ministra in nekega višjega policijskega uradnika.

Rim 16. maja. V Calitriju so bili veliki izgredi. Ljudje so napadli mestno hišo, pobili uradnike in hišo užgali.

Listnica uredništva.

Gosp. dopisniku pri Sv. Križi: Vaš dopis smo oddali uredništvu „Rodoljubovemu“.

Umrli so v Ljubljani:

11. maja: Marija Peham, čevljarjeva hči, 2 leti, Strelšice ulice št. 11.
12. maja: Marija Cerar, rudarjeva žena, 51 let, Kravja dolina št. 11. — Marija Merhar, gostija, 80 let, Kolesijske ulice št. 26.
13. maja: Franciška Knoblehar, delavka, 20 let, Stari trg št. 20.
14. maja: Ludovik Ernest pl. Appel, majorjev sin, 4½ leta, Stari trg št. 3. — Marija Perdan, zasebnica, 78 let, Cesarja Jožeta trg št. 13.
15. maja: Andrej Janež, klavec, 45 let, Poljanska cesta št. 25.

V deželni bolnici:

9. maj: Karol Wagner, marker, 48 let.
10. maja: Jožef Ahlin, hiapec, 30 let.
11. maja: Anton Aužič, gostič, 76 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
15. maja	7. zjutraj	735 4 mm.	11 6° C	sl. sev.	jasno	0 00 mm.
	2. popol.	784 8 mm.	22 4° C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	735 5 mm.	15 3° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 16 4°, za 2 4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 16. maja t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld. 45	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	30	„
Avstrijska zlata renta	120	45	„
Avstrijska krona renta 4%	97	95	„
Ogerska zlata renta 4%	119	45	„
Ogerska krona renta 4%	95	—	„
Avstro-ogerske bančne delnice	9 1/2	—	„
Kreditne delnice	355	25	„
London vista	125	20	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	30	„
20 mark	12	26	„
20 frankov	9	96	„
Italijanski bankovci	44	65	„
C. kr. cekini	5	90	„

Dne 15. maja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147	gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	200	—	„
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	50	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	50	„
Kreditne srečke po 100 gld.	196	—	„
Ljubljanske srečke	25	—	„
Rudolove srečke po 10 gld.	22	50	„
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	151	75	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	300	—	„
Papirnat rubelj	1	34	„

Zahvala.

Za mnoge dokaze najsrčnejšega sočutja mej boleznijo in o smrti naše drage, dobre matere, odnosno tašče, babice in prababice, gospe

Marije Perdan poroj. Klembas

kakor tudi za mnogobrojno spremstvo drage pokojnice do poslednjega počivališča, potem za mnoge krasne vence izrekamo vsem svojo najsrčnejšo in najtoplejšo zahvalo. Zlasti pa se še zahvaljujemo slavemu pevskemu društvu „Slavec“ za krasno nagrobno petje.

(543)

Žalujoči ostali.

Lepa trava

se proda pod zelo ugodnimi pogoji. Več se poišče: Ulice na Grad št. 10. (542—1)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. maja 1894.

Nastopno omenjeni prihajati in odhajati časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selsthal v Aussee, Ischl, Gmund, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje (v Rudolfovo od dneva otvorjenja prometja).
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Kočevje (v Rudolfovo od dneva otvorjenja prometja).
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregnje, Curih, Genova, Paris, Steyr, Linz, Gmund, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje (v Rudolfovo od dneva otvorjenja prometja).

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmundena, Ischla, Aussee, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja (iz Rudolfovega stoprav od dneva, ko bode promet otvorjen).
Ob 11. uri 37 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Genova, Curiha, Bregnje, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Linca, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 44 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja (iz Rudolfovega stoprav od dneva, ko bode promet otvorjen).
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja (iz Rudolfovega stoprav od dneva, ko bode promet otvorjen).
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 8. uri 55 min. popoldne „ „ „ „
Ob 9. uri 50 min. zvečer „ „ „ „ (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. dopoldne „ „ „ „ (4—108)
Ob 9. uri 55 min. zvečer „ „ „ „ (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Več

pozlatarskih pomočnikov

dobi trajen zaslužek v Gradcu.

Ponudbe vzprejema g. Johann Wlwoda, Graz, Mariahlif 15. (541)

Otvoritev vrta in kegljišča

„pri Virantu“

bode

v četrtek, dne 17. maja.

K obilni udeležbi vabi najljubneje

(539)

A. Weigl, gostilničar.

Kraški teran

ima na prodaj gospod

Anton Polley v Sežani na Primorskem.

Prve vrste po 20 gld. hektoliter,

Druge vrste po 13 gld. hektoliter,

Tretje vrste po 10 gld. hektoliter. (384—7)

Oplemenjeni raki

živi, se razpošiljajo sveže takoj po njih lovu in se jamči za to, da dospejo živi. Pošlja se po poštne povzetju ter stane košara, v kateri je (540—1)

100 komadov lepih navadnih rakov . . . 3 gld.
50 „ velikih rakov . . . 4 „
35—40 komadov solo-rakov . . . 5 „

M. Potoker, Monasterzyska, Galicija.

Na najnovejši in najboljši način

umetno

(694—88)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije. — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živa

zobozdravnik A. Paichel,

poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadst.

Zahteva naj se poysođ:

(158—15)

Doering-ovo milo

najboljše milo svetá!

Generalno zastopstvo: A. MOTSCH & Co., Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.